

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

*

Ngày 23-4-2017

Chúa nhật 2 Phục sinh

Hãy nhìn xem

LỜI CHÚA: Ga 20, 19-31

Chiều ngày thứ nhất trong tuần, nơi các môn đệ ở, các cửa đều đóng kín, vì các ông sợ người Do Thái. Đức Giêsu đến, đứng giữa các ông và nói: “Chúc anh em được bình an!” Nói xong, Người cho các ông xem tay và cạnh sườn. Các môn đệ vui mừng vì được thấy Chúa.

Người lại nói với các ông: “Bình an cho anh em! như Chúa Cha đã sai Thầy, thì Thầy cũng sai anh em.” Nói xong, Người thổi hơi vào các ông và bảo: “Anh em hãy nhận lấy Thánh Thần. Anh em tha tội cho ai, thì người ấy được tha; anh em cầm giữ ai, thì người ấy bị cầm giữ.”

Một người trong Nhóm Mười Hai, tên là Tôma, cũng gọi là Didymô, không ở với các ông khi Đức Giêsu đến. Các môn đệ khác nói với ông: “Chúng tôi đã được thấy Chúa!” Ông Tôma đáp: “Nếu tôi không thấy dấu đinh ở tay Người, nếu tôi không xỏ ngón tay vào lỗ đinh và không đặt bàn tay vào cạnh sườn Người, tôi chẳng có tin.”

Tám ngày sau, các môn đệ Đức Giêsu lại có mặt trong nhà, có cả ông Tôma ở đó với các ông. Các cửa đều đóng kín. Đức Giêsu đến, đứng giữa các ông và nói: “Chúc anh em được bình an.” Rồi Người bảo Tôma: “Đặt ngón tay vào đây, và hãy nhìn xem tay Thầy. Đưa tay ra mà đặt vào cạnh sườn Thầy. Đừng cứng lòng nữa, nhưng hãy tin.” Ông Tôma thưa Người: “Lạy Chúa của con, lạy Thiên Chúa của

(xem tiếp trang 2)

Sứ điệp Phục sinh *Urbi et Orbi* 2017 của Đức Thánh Cha Phanxicô

Chúa nhật Phục sinh, 16-04-2017

*Anh chị em thân mến,
Chúc mừng lễ Phục sinh!*

Hôm nay, trên toàn thế giới, Giáo hội lặp lại lời loan báo đầy kinh ngạc của các môn đệ đầu tiên: “Chúa Giêsu đã sống lại!” - “Người đã sống lại thật, như lời Người đã nói!”

Lễ Vượt qua thời xưa kia, để tưởng niệm cuộc giải thoát người Do Thái khỏi ách nô lệ, nay đạt tới viên mãn: nhờ sự sống lại, Chúa Giêsu Kitô đã giải thoát chúng ta khỏi ách nô lệ của tội lỗi và sự chết, và mở ra cho chúng ta con đường dẫn đến sự sống đời đời.

Mọi người chúng ta, khi để cho mình bị tội lỗi thống trị, sẽ mất đi con đường ngay chính và lạc lối như con chiên đi lạc. Nhưng chính Thiên Chúa, vị Mục tử của chúng ta, đã đi tìm và cứu chúng ta, Người đã tự hạ đến chịu sỉ nhục trên thập giá. Và hôm nay chúng ta có thể công bố: “Đấng chăn chiên nhân lành đã phục

(xem tiếp trang 4)

“Cuộc đời của anh chị em ẩn chứa hạt giống phục sinh, ân huệ sự sống chờ được đánh thức”

*Bài giảng của Đức Thánh Cha Phanxicô Phanxicô
trong Thánh lễ Đêm Vọng Phục Sinh
tại Vương cung thánh đường Thánh Phêrô, 15-04-2017*

“Sau ngày sabát, khi ngày thứ nhất trong tuần vừa ló rạng, bà Maria Mácđala và một bà khác cũng tên là Maria, đi viếng mộ” (Mt 28,1). Chúng ta có thể hình dung ra hình ảnh của họ trên đường đi... Họ đi như những người đi đến nghĩa trang, với bước chân liêu xiêu chán nản, như những người thấy khó mà tin được rằng mọi sự đã kết thúc như thế. Chúng ta có thể hình dung khuôn mặt của họ, nhợt nhạt và nhòa lẹ. Và họ tự hỏi:

lẽ nào Đấng Tình yêu đã chết thật rồi sao?

Không giống các môn đệ, những người phụ nữ vẫn có mặt – như họ đã có mặt lúc Thầy thở hơi cuối cùng trên thập giá, và sau đó, cùng với Giuse Arimathea, lúc Thầy được an táng trong mồ. Hai người phụ nữ đã không chạy trốn, nhưng vẫn vững vàng, đối mặt với cuộc sống như nó vốn thế và biết được vị đắng của bất công. Chúng ta thấy họ ở đó, trước ngôi mộ, đầy đau buồn nhưng cũng không thể chấp nhận được rằng sự việc cứ phải kết thúc theo cách này.

Nếu chúng ta cố gắng hình dung khung cảnh này, chúng ta có thể nhìn thấy nơi khuôn mặt của những phụ nữ đó nhiều khuôn mặt khác: những

(xem tiếp trang 2)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

con!” Đức Giêsu bảo: “Vì đã thấy Thầy, nên anh tin. Phúc thay những người không thấy mà tin!”

Đức Giêsu đã làm nhiều dấu lạ khác nữa trước mặt các môn đệ; nhưng những dấu lạ đó không được ghi chép trong sách này. Còn những điều đã được chép ở đây là để anh em tin rằng Đức Giêsu là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa, và để anh em tin mà được sự sống nhờ danh Người.

SUY NIỆM

Thân xác chúng ta thường mang những vết sẹo, hậu quả của những lần bị trầy trụa, té ngã. Có những vết sẹo gợi lại cả một vùng kỷ niệm. Dù vui hay buồn thì cũng là chuyện đã qua. Vết sẹo làm ta kém đẹp, nhưng không làm đau như xưa. Khi Đức Giêsu phục sinh hiện ra thăm các môn đệ, Ngài giúp họ nhận ra Ngài nhờ những vết sẹo. Ngài cho họ xem những vết sẹo ở tay và cạnh sườn. Những vết sẹo nói lên một điều quan trọng: Thầy chính là Đấng đã bị đóng đinh và đâm thấu; Thầy đã chết nhưng Thầy đã thắng được cái chết.

Chúng ta ngỡ ngàng khi thấy Chúa phục sinh có sẹo, dù điều đó chẳng đẹp gì. Ngài không ngượng mà cho các môn đệ xem. Những cái sẹo sẽ ở mãi với Ngài trên thiên quốc. Chúng gọi lên những kỷ niệm buồn phiền, thất bại, đớn đau. Nhưng nếu không có chúng thì cũng chẳng có phục sinh. Chẳng cần phải xóa đi khỏi ký ức cuộc khổ nạn kinh hoàng và cái chết nhục nhã. Chúng ta cũng lên thiên đàng với các vết sẹo của mình. Sống ở đời sao tránh khỏi những dập gẫy, thương tích. Nếu chúng ta đón nhận mọi sự với tình yêu thì mọi sự sẽ trở nên nhịp cầu cứu độ. Tin Mừng phục sinh là Tin Mừng về các vết thương đã lành. Có những vết thương tưởng chẳng thể nào thành sẹo. Chúng ta có dám cho người khác thấy sẹo của mình không?

Cuộc khổ nạn của Thầy đã làm các môn đệ bị thương. Các vết sẹo của Thầy sẽ chữa lành những vết thương đó. Hẳn Tôma đã nhìn thật

(xem tiếp trang 3)

Cuộc đời của anh chị em ân chứa hạt giống phục sinh...

khuôn mặt của các bà mẹ và người bà, của trẻ em và người trẻ đang mang gánh nặng đau buồn của bất công và bạo lực. Trên khuôn mặt họ, chúng ta có thể nhìn thấy nét phản chiếu của tất cả những ai đang bước đi trên những nẻo đường của thành phố chúng ta, cảm nhận nỗi đau của cái nghèo tận cùng, nỗi buồn vì nạn bóc lột và và buôn người. Chúng ta cũng có thể nhìn thấy khuôn mặt của những người được tiếp đón bằng sự khinh miệt vì họ là những người nhập cư, bị tước mất quốc gia, nhà cửa và gia đình. Chúng ta nhìn thấy những khuôn mặt với những ánh mắt nói lên nỗi cô đơn và bị bỏ rơi, vì đôi tay họ đầy những vết nhăn. Khuôn mặt của họ phản chiếu khuôn mặt của các phụ nữ, các người mẹ đang than khóc khi thấy cuộc sống của con cái mình tan nát vì những đôi bại ghê gớm đã tước đi quyền lợi và làm tiêu tan giấc mơ của chúng. Vì những hành động ích kỷ hằng ngày đã đóng đinh và chôn vùi niềm hy vọng của con người. Vì thói quan liêu cần cỗi và gây tê liệt, chống lại sự thay đổi. Trong nỗi đau của họ, hai người phụ nữ ấy phản ánh khuôn mặt của tất cả những ai đang bước đi trên những nẻo đường của thành phố chúng ta với nhân phẩm bị đóng đinh.

Khuôn mặt của những phụ nữ này cũng phản chiếu nhiều khuôn mặt khác nữa, có lẽ cả khuôn mặt của anh chị em và của tôi. Cũng như họ, chúng ta có thể thấy mình được thôi thúc tiếp bước mà không cam chịu rằng sự việc phải kết thúc như thế. Thật thế, chúng ta mang trong mình một lời hứa và niềm xác tín về sự tin trung của Thiên Chúa. Nhưng khuôn mặt của chúng ta cũng mang dấu ấn của những vết thương, của biết bao hành vi bất trung, của chính chúng ta cũng như của những người khác, dấu ấn của những nỗ lực đã thực hiện và những khi đấu tranh thua cuộc. Trong thâm tâm, chúng ta biết rằng mọi thứ có thể sẽ khác, nhưng hầu như chúng ta không nhận ra rằng chúng ta có thể quen dần với việc sống chung với những nấm mồ, với nỗi thất vọng. Tệ hơn nữa, chúng ta lại còn thuyết phục mình rằng đây là quy luật của cuộc sống, và làm cho lương tâm của mình cùn đi bằng những cách trốn tránh vốn chỉ dập tắt hy vọng mà Thiên Chúa đã giao phó cho chúng ta. Vì vậy, biết bao lần chúng ta thường bước đi như

những người phụ nữ ấy: dong đưa giữa nỗi khát mong Thiên Chúa và tâm trạng cam chịu u sầu. Không chỉ là Thầy đã chết, mà cả niềm hy vọng của chúng ta cũng chết theo với Thầy.

“Và bỗng dưng đất rung chuyển dữ dội” (Mt 28,2). Thật bất ngờ, những phụ nữ ấy cảm thấy một chấn động mạnh, như một cái gì đó hoặc một ai đó làm cho đất rung lên dưới chân họ. Một lần nữa, có người đến bảo họ: “Đừng sợ”, nhưng bây giờ lại thêm: “Người đã sống lại như lời Người đã nói!” Đây là sứ điệp mà, từ thế hệ này đến thế hệ khác, Đem Thánh này truyền lại cho chúng ta: “Anh em đừng sợ; Người đã sống lại như Người đã nói!” Sự sống, đã bị cái chết hủy đi trên thập giá, nay đã trỗi dậy và lại đập nhịp mới (x. Romano Guardini, *The Lord*, Chicago, 1954, tr. 473). Nhịp đập con tim của Chúa Phục sinh được ban cho chúng ta như một ân huệ, một quà tặng, một triển vọng mới. Trái tim đang đập của Chúa Phục Sinh được ban cho chúng ta, và chúng ta lại được mời gọi cho đi trái tim ấy như một quyền năng có sức biến đổi, như men của một nhân loại mới. Trong biến cố phục sinh, Chúa Kitô đã lăn đi tảng đá của ngôi mộ, nhưng Người cũng muốn phá tan tất cả những bức tường giam hãm chúng ta trong sự bi quan cần cỗi, trong những tháp ngà xây dựng kiên cố ngăn cách chúng ta với cuộc sống, trong những nhu cầu an ninh luôn ám ảnh chúng ta và trong những tham vọng vô độ khiến chúng ta làm phương hại đến phẩm giá của người khác.

Khi vị Thượng tế và các kỳ mục, cấu kết với người Roma, tưởng rằng họ có thể sắp đặt mọi sự, tưởng rằng tất cả đã xong và họ chỉ có việc thực hiện, thì Thiên Chúa lại can thiệp và đảo ngược mọi quy tắc và mang lại những triển vọng mới. Một lần nữa Thiên Chúa lại đến gặp chúng ta, để thiết lập và củng cố một thời đại mới, thời đại của lòng thương xót. Đây là lời hứa đã có từ ban đầu. Đây là sự ngỡ ngàng Thiên Chúa dành cho đoàn dân tín trung của Ngài. Hãy vui lên! Vì cuộc đời của anh chị em ân chứa hạt giống phục sinh, ân huệ sự sống chờ được đánh thức.

Đó là điều mà đêm này kêu gọi chúng ta công bố: nhịp đập con tim của Chúa Phục sinh. Chúa Kitô đang sống! Đó là điều làm rộn rã bước chân của Maria Madalêna và Maria khác. Đó là điều khiến họ vội vã trở về để loan báo tin vui (Mt 28,8). Đó là điều

(xem tiếp trang 3)

Sứ điệp Phục sinh 2017 chung của Chủ tịch Liên Hội đồng Giám mục châu Âu (CCEE) và Chủ tịch Hội nghị các Giáo hội Kitô châu Âu (CEC)

St. Gall / Brussels, 13 tháng Tư 2017
Chúa Kitô đã sống lại!

Đức Giêsu Kitô là Con Thiên Chúa, đã vì chúng ta mà xuống thế làm người, đã vì tội lỗi loài người mà chết trên Thập giá, đã từ trong kẻ chết mà sống lại! Đó là Tin Mừng đức Tin chúng ta muốn chia sẻ cho toàn thế giới. Ý nghĩa đại lễ Phục sinh của Kitô giáo là: nhờ Chúa Giêsu Kitô, sự sống chiến thắng sự chết, hy vọng chiến thắng thất vọng, và hoà bình chiến thắng xung đột. Sự sống lại của Chiên Thiên Chúa từ trong kẻ chết chia lịch sử thành hai: trước và sau khi Đức Kitô sống lại.

Việc đóng đinh thập giá vẫn đang tiếp diễn: sự sống con người bị xâm hại và thụ tạo bị khai thác. Sự sống đang bị chiến tranh, lòng tham và sự bất công đe dọa và tàn phá. Đối với rất nhiều người, thế giới cứ mãi ghi dấu bạo lực và sợ hãi, nhưng Chúa Giêsu Kitô vẫn mạnh hơn những cánh cửa đóng chặt của chúng ta hoặc những bức tường cõi lòng chúng ta. Chúa vào và nói: “Bình an ở cùng anh em” (Ga 20, 21).

Cuộc đời của anh chị em ấn chứa hạt giống phục sinh...

khiến họ vất bỏ bước chân đưa đám và dáng vẻ âu sầu. Họ trở về thành phố để gặp những người khác.

Giờ đây, cũng như hai người phụ nữ, chúng ta đã đến viếng mộ rồi, tôi xin anh chị em hãy cùng với họ trở về thành phố. Tất cả chúng ta hãy quay bước, hãy đổi mới diện mạo của mình. Cùng với họ, chúng ta hãy loan tin này... ở tất cả những nơi mà dường như nắm mồ đã có tiếng nói cuối cùng, mà dường như cái chết là lối thoát duy nhất. Chúng ta hãy quay trở về để loan báo, để chia sẻ, để nói lên sự thật là: Chúa vẫn đang sống! Người

Chúng ta cầu nguyện cách riêng cho các Kitô hữu bị bách hại và bị cản trở việc cử hành lễ Phục sinh trong tự do và an bình. Họ là thân mình Chúa Kitô đang chịu đau khổ. Chúng ta cũng cầu nguyện cách riêng cho đông đảo anh chị em chúng ta trong Đức Kitô đã chết vì tuyên xưng niềm tin của mình và cho những anh chị em đang tiếp tục làm chứng và làm việc cho sự tôn trọng nhau và cho cuộc đối thoại trong những tình thế hiểm nghèo. Những anh chị em này là mẫu gương cho chúng ta. Họ kêu gọi mọi người nam nữ Kitô hữu châu Âu hãy chứng tỏ lòng can đảm sống niềm tin của mình và hân hoan làm chứng một cách xác tín về tình yêu vô biên của Thiên Chúa. Họ kêu gọi các nam nữ Kitô hữu châu Âu hãy nâng đỡ những người đang gặp khó khăn nhất, bất kể là người thuộc quốc gia hay tôn giáo nào – những người nghèo khổ, bệnh tật và những người già, người mẹ và trẻ em, các tù nhân, những người tị nạn và tất cả mọi người nam nữ đang bị loại trừ khỏi xã hội chúng ta.

Những phân ly hiện nay giữa các Kitô hữu khiến thân mình Đức Kitô bị tổn thương, nhưng hôm nay – các Giáo hội Đông phương và Tây phương mừng kính Thánh giá và sự sống lại trong cùng một ngày – chúng ta nói lên mình cùng chung niềm Tin vào Chúa Giêsu Kitô, Đấng Cứu chuộc,

(xem tiếp trang 4)

đang sống và Người muốn sống lại lần nữa nơi tất cả những khuôn mặt đã vùi chôn niềm hy vọng, vùi chôn những giấc mơ và vùi chôn phẩm giá. Nếu chúng ta không để cho Chúa Thánh Thần dẫn dắt chúng ta trên con đường này, thì chúng ta không phải là Kitô hữu.

Nào, chúng ta hãy bước đi, hãy để cho mình ngạc nhiên trước bình minh tươi mới này và trước điều mới mẻ mà chỉ có Chúa Kitô mới có thể ban tặng. Ước gì chúng ta để cho lòng nhân hậu và tình yêu của Người hướng dẫn bước chân chúng ta. Ước gì chúng ta để cho nhịp đập trái tim của Người làm cho trái tim yếu ớt của chúng ta nên mạnh mẽ hơn. ■

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

lâu những dấu đinh. Chính lúc đó ông khám phá thật sâu một Tình Yêu. Tình yêu hy sinh mạng sống và đủ mạnh để lấy lại. Tình yêu khiêm hạ cúi xuống để chinh phục ông. Ông đâu dám mong Thấy sẽ đích thân hiện đến để thỏa mãn những đòi hỏi quá quắt của mình. Lòng ông tràn ngập niềm cảm mến tri ân. Ông ra khỏi được sự cứng cõi, khép kín, tự cô lập, để bước vào thế giới của lòng tin. Tôma đã tin vượt quá điều ông thấy. Ông chỉ thấy và chạm đến các vết sẹo của Thấy, nhưng ông tin Thấy là Chúa, là Thiên Chúa của ông.

Tin bao giờ cũng đòi một bước nhảy vọt khỏi cái thấy. Chúng ta không được phúc thấy Chúa theo kiểu Tôma, nhưng chúng ta vẫn được thấy Chúa theo những kiểu khác. Cần tập thấy Chúa để rời tin. Có khi phải tập nhìn lại những vết sẹo của mình, của Hội Thánh, của cả thế giới, để rời tin rằng Chúa phục sinh vẫn đang có mặt giữa những trần trở và vấp vấp, thất bại và khổ đau. “Phúc cho những ai không thấy mà tin”, và phúc cho những ai biết thấy nên tin.

CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa,
xin cho con luôn vui tươi.
dù có phải lo âu và thống khổ,
xin cho con đừng bao giờ khép lại
với chính mình;
nhưng biết nghĩ đến những người
quanh con,
những người -cũng như con- đang
cần một người bạn.

Nếu như con nên yếu đuối,
thì xin cho con biết yêu thương và
sáng suốt hơn,
thông cảm và nhân từ hơn.

Nếu bàn tay con run rẩy,
thì xin giúp con luôn biết mở ra
và cho đi.

Khi lâm tử,
xin cho con biết đón nhận khổ
đau và bệnh tật
như một lời kinh.

Ước chi con sẽ chết trong khiêm
hạ và tín thác,
như một lời xin vâng cuối cùng.
Và con sẽ về nhà Chúa,
để dự tiệc yêu thương muôn đời.
Amen. ■

Lm Antôn Nguyễn Cao Siêu, SJ

Sứ điệp Phục sinh 2017 chung...

đã sống lại từ trong kẻ chết. Chúng ta canh tân sự dẫn thân của mình trên con đường hiệp nhất, và mời gọi các cộng đoàn Kitô hãy trở nên dấu chỉ của niềm vui trong đức Tin, của tình yêu quên mình, và trở thành sự hiện diện của niềm hy vọng cho một thế giới được mời gọi hãy hoà giải với chính mình và với Thiên Chúa.

Chúng ta hãy cùng nhau chia sẻ niềm vui về sự sống lại có tính chất quyết định của Chúa Kitô, Đấng đang ở giữa chúng ta và bảo đảm với chúng ta: “Thầy sẽ ở cùng các con đến tận thế” (Mt 28, 20).

Hông y Angelo Bagnasco,

Tổng giám mục Genova,

*Chủ tịch Hội đồng Giám mục Italia
kiêm Chủ tịch CCEE*

Giám mục Christopher Hill KCVO, DD,

Giáo hội Anh giáo,

Chủ tịch CEC

(Nguồn: www.ccee.eu)

Chú thích:

– Hội nghị các Giáo hội Kitô châu Âu (CEC) là tổ chức quy tụ 115 Giáo hội Kitô, gồm: Chính thống giáo, Tin lành, Anh giáo và Cựu Công giáo tại tất cả các quốc gia châu Âu và 40 Hội đồng toàn quốc các Giáo hội và Tổ chức đối tác. Hội nghị các Giáo hội Kitô châu Âu được thành lập năm 1959. Các văn phòng của tổ chức này được đặt tại Brussels và Strasbourg.

– Liên Hội đồng Giám mục châu Âu (CCEE) hiện quy tụ 33 Hội đồng Giám mục châu Âu, do các Chủ tịch Hội đồng Giám mục đại diện, cùng với Đức Tổng giám mục Luxembourg, Đức Tổng giám mục Công quốc Monaco, Đức Tổng giám mục Chypre của Giáo hội Công giáo nghi lễ Marônít, Đức giám mục giáo phận Chisinau (Cộng hoà Moldavia), Đức giám mục Công giáo Đông phương giáo phận Moukatcheve và Đức giám mục tổng toà Estonia.

Chủ tịch CCEE hiện nay là Đức hồng y Bagnasco, Tổng giám mục Genova, Italia. Các Phó chủ tịch: Đức hồng y Vincent Nichols, Tổng giáo phận Westminster, và Đức Tổng giám mục Stanislaw Gadecki, Tổng giáo phận Poznan. Tổng thư ký là Đức ông Duarte da Cunha. Trụ sở Văn phòng Tổng thư ký được đặt tại Saint-Gall, Thụy Sĩ. ■

Sứ điệp Phục sinh Urbi et Orbi 2017

sinh, Người đã hiến mạng sống vì đoàn chiên, và đã đoái thương chịu chết vì đoàn chiên” (*Sách lễ Roma*, Chúa nhật 4 Phục sinh, Ca hiệp lễ).

Trải qua thời gian, Đấng Mục tử Phục sinh không mệt mỏi đi tìm chúng ta, là những anh em của Người đang lạc lối trong những sa mạc của thế gian. Và với những dấu tích của cuộc Thương khó – những vết thương của tình yêu thương xót của Người – Người đưa chúng ta về con đường của Người, con đường sự sống. Hôm nay cũng thế, Người vác trên vai nhiều anh chị em của chúng ta đang bị sự ác đè nén dưới nhiều hình thức.

Đấng Mục tử Phục sinh đi tìm những ai lạc lối trong những mê cung của sự cô đơn và bị gạt ra bên lề; Người đi gặp họ qua những anh chị em là những người biết đến gần họ với lòng tôn trọng và dịu dàng, và giúp họ nghe được tiếng nói của Người, một tiếng nói không bao giờ quên được, nhắc nhở họ về tình bạn với Thiên Chúa.

Người chăm sóc tất cả những ai là nạn nhân của các hình thức nô lệ cũ và mới: việc làm vô nhân đạo, buôn bán bất hợp pháp, bóc lột và phân biệt đối xử, nghiện ngập nặng nề. Người chăm sóc trẻ em và người trẻ bị tước mất nét vô tư và bị bóc lột; và cả những ai tâm hồn bị thương tổn vì những bạo hành ngay trong nhà mình.

Đấng Mục tử Phục sinh đồng hành với tất cả những ai bị buộc phải rời khỏi miền đất của mình vì các cuộc xung đột vũ trang, vì những vụ tấn công khủng bố, vì nạn đói, vì những chế độ áp bức. Với những người di dân bất buộc ấy, Người cho họ gặp được anh em ở khắp nơi, để chia sẻ cho họ cơm bánh và niềm hy vọng trên hành trình chung.

Trong những tình hình phức tạp và có khi bi thảm của các dân tộc, nguyện xin Chúa Phục sinh hướng dẫn bước đi của những ai tìm kiếm công lý và hoà bình; và xin Người ban cho các nhà lãnh đạo các quốc gia biết can đảm tránh cho xung đột bùng lan rộng và ngăn chặn nạn buôn bán vũ khí.

Đặc biệt vào lúc này, xin Người nâng đỡ những nỗ lực của tất cả những ai đang tích cực ra sức xoa dịu và an ủi người dân ở Syria, đất nước Syria yêu

quý và chịu tử đạo, đang là nạn nhân của một cuộc chiến không ngừng gieo rắc kinh hoàng và sự chết. Mới hôm qua, lại có thêm một cuộc tấn công hèn hạ nhắm vào những người tị nạn, làm cho nhiều người chết và bị thương. Xin Người ban hoà bình cho toàn khu vực Trung Đông, ở Thánh Địa cũng như ở Iraq và Yemen.

Nguyện xin vị Mục tử Nhân lành luôn gần gũi với người dân Nam Sudan, Sudan, Somalia và Cộng hoà Dân chủ Congo; họ phải chịu khốn khổ vì những cuộc xung đột triền miên, và lại còn thêm trầm trọng vì nạn đói nặng nề ở một số vùng của châu Phi.

Nguyện xin Chúa Giêsu Phục sinh nâng đỡ những nỗ lực của tất cả những ai, đặc biệt là ở châu Mỹ Latinh, đang dẫn thân bảo vệ công ích của xã hội, nơi thỉnh thoảng có những căng thẳng chính trị và xã hội, nhiều khi dẫn đến bạo lực.

Mong sao người ta xây dựng được những chiếc cầu đối thoại, đang khi kiên trì trong cuộc chiến chống lại nạn tham nhũng và trong việc tìm kiếm các giải pháp có ý nghĩa và hoà bình để giải quyết những mâu thuẫn, để đạt được tiến bộ và củng cố các thể chế dân chủ, trong sự tôn trọng đầy đủ Nhà nước pháp quyền.

Xin vị Mục tử Nhân lành giúp cho miền đất Ukraina thân yêu, vẫn còn đau khổ trong cuộc xung đột đẫm máu, tìm lại được sự hoà hợp. Xin Người đồng hành với các sáng kiến làm vui bớt khổ đau cho tất cả những ai đang phải gánh chịu hậu quả của cuộc xung đột này.

Nguyện xin Chúa Phục sinh, Đấng không ngừng xuống phúc dồi dào cho lục địa châu Âu, ban hy vọng cho tất cả những ai đang sống trong những thời khắc khủng hoảng và khó khăn, đặc biệt là do thiếu việc làm, nhất là nơi những người trẻ.

Anh chị em thân mến, năm nay các Kitô hữu thuộc mọi Giáo hội Kitô của chúng ta cùng nhau mừng lễ Phục sinh. Vì vậy, ở khắp mọi miền trên trái đất đều đồng thanh vang lên lời công bố đẹp nhất: “Chúa đã sống lại thật, như lời Người đã nói!”. Người đã chiến thắng bóng tối của tội lỗi và sự chết, xin ban ơn bình an cho thời đại của chúng ta.

Chúc mừng lễ Phục sinh! ■

Tuần tin Hội đồng Giám mục Việt Nam
tuyển chọn bài viết, tin tức từ hdgmvietnam.org,
phát hành thứ Năm hằng tuần trên trang hdgmvietnam.org
theo dạng pdf
